DERDE JAARGANG
N' 46

KUIFJE

IEDERE DONDERDAG

In Nederland : 30 cts.

5,00 FRS

Welke geweldige muur verspert onze vrienden de weg ?

Dat zullen jullie in ons volgend nummer vernemen.

WIJ SPREKEN BESCHAAFD !

ER heerste een grote drukte op de Oude Markt toen ik, verstrooid, tegen een jongen aanbotste die uit de tegenovergestelde richting aankwam. Zonder me ook maar de minste tijd te laten me te verontschuldigen, schreeuwde hij :

— Zeg, heb jij dan geen ogen in je kop staan, lompe...

Ik spaar jullie de rest van die woordenvloed. Die knaap was, in ben er van overtuigd, fier op z'n taaltje. Hij dacht dat hij aldus aan iedereen te kennen gaf dat hij een man was. Zulk een brutaal bargoens klinkt inderdaad wel moedig en een beetje gangsterachtig !

Ik geloof dat deze jongen dezelfde woorden gebruikt in de klas, op de speelplaats, in de tram met zijn kameraden en zelfs thuis bij zijn ouders. Hij is zich van zijn macht bewust !

Ik moet jullie nochtans zeggen, vrienden, dat ik het allesbehalve mooi vind. Het is ver van mij jullie een gemaakte en gekunstelde taal op te dringen. Zeg de dingen eenvoudig, korrekt en beleefd, maar wees nooit vulgair !

Méér dan eens geven flinke, oprechte jongens een ruwe spreektaal. Het is noodzakelijk dat we onze taal verzorgen. De taal die we spreken weerspiegelt onze geest ! Ze dijst wel eens af, door het dagelijks gebruik, we moeten ze nu en dan eens grondig zuiveren, zoals ook het pak, waarmee we iedere dag naar school lopen, regelmatig dient schoongemaakt.

Kuifje

DENKT OOK EENS AAN HEN !...

Bijna alle Kuifjesvrienden leven reeds in de verwachting van wat de goede Sinterklaas hen weldra zal schenken. Maar weten jullie wel, vrienden, dat er nog vele families zijn die Sinterklaas helaas niet zal kunnen bezoeken en waar kleine jongens en meisjes ook op zijn komst wachten ?

Om het mogelijk te maken dat de goede heilige ook in die tairijke arme gezinnen een stuk speelgoed en wat vreugde zou kunnen brengen, vragen we dat jullie het speelgoed, de lekkernijen en de klederen die jullie enigszins kunnen missen naar de zetel van de Geneeskundige en Sociale dienst van de Brusselse Volksbuurten zouden brengen of een deeltje van de inhoud van je spaarpot door jullie vader laten storten op postrekening 724.36 van de Geneeskundige en Sociale dienst van de Volksbuurten van Brussel.

ONZE BRIEVENBUS

FRANS VAN DEN BRANDE, Halle. — Je mag er van overtuigd zijn, Frans, dat er steeds in de mate van het mogelijke rekening gehouden wordt met de opmerkingen van onze lezers. De verandering die je me voorgesteld hebt zal in een der volgende nummers verwezenlijkt worden. Hartelijk.

DIRK VAN DEN ABEELE, Antwerpen. — Iedere Kuifjeslezer (en lezeres) mag lid worden van onze grote club. Het volstaat de nodige gegevens te bezorgen en de inschrijvingsbijdrage te betalen. (Voor nadere inlichtingen moet je maar eens kijken in de brievenbussen van de vorige weken.) Ik hoop dat ik je weldra samen met je zus mogen verwelkomen in onze club. Je moet maar eens extra je best doen op school ! Met mijn beste groeten.

ERIK DANNEELS, Lier. — Onze vervolgroman « De Goochelprins » is niet verkrijgbaar in de boekenwinkels omdat het een onuitgegeven verhaal is, waarvan « Kuifje » de exclusiviteit heeft. Misschien wordt de tekst later wel eens in boekvorm uitgegeven. Hartelijk.

MARLEENTJE VLEMINCKX, Heule. — Ik zal er voor zorgen dat ons Meisjeshoekje zó interessant en afwisselend mogelijk is. Wanneer je een of andere opmerking te maken hebt, schrijf me dan maar ronduit. Met mijn beste groeten.

STEVEN VAN DEN DAELE, Mechelen. — Ik vind het werkelijk fijn dat je je oom die in Kongo werkt met een abonnement op ons blad bedacht hebt. Hij zal er werkelijk zeer blij mee zijn. Daar ben ik van overtuigd.

VEERLE HEMELEERS, Oostende. — De eerste nummers van « Kuifje » zijn totaal uitgeput, en zullen niet meer herdrukt worden. Het is wel jammer. In een of andere boekenwinkel zul je misschien nog het eerste deel van onze ingebonden verzamelingen kunnen aantreffen.

LIEVEN DE KEYZER, Gent. — Ik raad je aan het boek « In de Kempen trompt de horen » van Albe te lezen. Het is één der beste Boerenkrijgverhalen die ik ken. Over de geschiedenis van de Boerenkrijg heeft het Davidsfonds onlangs een interessant boek uitgegeven van de hand van Arthur de Bruyne.

DE ELEKTRISCHE MINIATUURTREIN...

SPOORBREEDTE 00

Een technisch wonder

WORDT VERKOCHT EN GETOOND TE :

BRUSSEL
Ets. ARONSTEIN, Louisalaan, 14.
BRAND Gebr., Groentenmarkt-straat, 60.
FERBER, St. Janstraat, 46.
OLD ENGLAND, Koninklijke plaats.
AU BON MARCHE, Vaxelaire Claes, en bijhuizen.
BAZAR & GALERIES ANSPACH en bijhuizen.
A L'INNOVATION en bijhuizen.

ANTWERPEN
COECKELBERGHS & C°, Poppenziekenhuis, St. Jacobsmarkt, 37.
GRAND BAZAR van ANTWERPEN en bijhuizen.

LUIK
GRAND BAZAR SAINT-LAMBERT en bijhuizen.

GENT
Ets. VERBIST, 31-33, Korte Broekstraat.

NAMEN
GRAND BAZAR, Engelstraat.

CHARLEROI
GRAND BAZAR DE LA BOURSE, Puissantstraat, 3.

SINT-NIKLAAS-WAAS
PLASMANS-METSERS, Onze-Lieve-Vrouwstraat, 16.

AAT
BLANLIN, Justius Lipsiusstraat, 11.

VRAAG DE KOSTELOZE KATALOGUS AAN UW LEVERANCIER

KUIFJE : *Administratie, Redactie en Publiciteit :* Lombaardstraat, 55, Brussel.
Uitgever-Bestuurder : R. LEBLANC.
Drukkerij : C. VAN CORTENBERGH,
Alle rechten voorbehouden voor alle landen.
Alle betalingen geschieden in *België*, op P. R. n° 1909.16 van « Les Editions du Lombard » Lombaardstraat, 55, BRUSSEL.

ABONNEMENTEN

	3 maand	6 maand	1 jaar
België :	60,— Frs	115,— Frs	225,— Frs
Nederland :	3,50 Fl.	6,75 Fl.	13,— Fl.

In Nederland : BARNARD, Van Oldenbarneveldtstraat, 116a, Rotterdam — op P. R. n° 500.486, t. n. v. Incassobank, N. V. Bijbank, Heemraadsingel, Rotterdam.
In Kongo : Kuifje-Kongo, Postbus 449.

AANDACHT !

We herinneren er onze lezers aan, dat de antwoorden op onze **Grote Prijsvraag** moeten ingezonden worden tussen **30 Oktober en 30 November 1948.** Men vergete er de vier deelnemingsbons niet aan toe te voegen !

De nieuwe avonturen van CORENTIN FELDOË

Tekst en tekeningen van P. Cuvelier

Onder een valse beschuldiging heeft Tsjang, een Chinees avonturier, Corentin en Kim laten opsluiten evenals Prins Song die hun verdediging had genomen. De drie vrienden zijn er in geslaagd Peking te ontvluchten. Ze ontmoeten een groep Mongolen die hen wil helpen. Tsjang dooft achter op met zijn gevolg, en er ontstaat een hevig gevecht. De Chinezen worden spoedig verslagen...

TSJANG VERWIJDERT ZICH IN VOLLE GALOP!

INDERDAAD, DE MONGOLEN VOLTOOIEN HUN OVERWINNING.

ENKELE MONGOLEN HEBBEN DE VLUCHT VAN TSJANG ONTDEKT, MAAR TE LAAT...

ZE TRACHTEN HEM IN TE HALEN.

EEN WEINIG LATER...

VOORALEER ZICH TE RUSTE TE LEGGEN, TREKT TSJANG, UIT VOORZICHTIGHEID, DIEPER HET BOS IN.

'S ANDERDAAGS 'S MORGENS.

(Wordt voortgezet.)

Hassan, de Dief van Bagdad

door Jacques Laody

Ten einde met prinses Zobeide, op wie hij razend verliefd is, te kunnen trouwen, heeft de jonge Hassan besloten de sleutels van het Maanpaleis in de Verwenschte Woestijn te zoeken. Hij en zijn vriend Kaddoer komen voor een zeer smal bruggetje dat over een bodemloze afgrond ligt

Met kloppend hart zet Hassan zijn linkervoet op het bruggetje...

Hassan! Je bent gek: dat kost je het leven!

... En daarna zijn rechtervoet

Wonderbaar!

Plots wordt het vlijmscherp bruggetje in een breede en veilige brug veranderd.

Aan de overzijde gekomen...

... Zetten Hassan en Kaddoer hun tocht verder.

Maar plots rijst er voor hen een eigenaardige heuvel op...

We zullen er moeten overklimmen!

!!!

De rots is buitegewoon glibberig!

Hé! Hassan! Help!

't Is verschrikkelijk!

(Wordt voortgezet.)

HET SPAANSE SPOOK

Tekst en tekeningen door Willy VANDERSTEEN

HET LIED

IN de korte praatjes die we regelmatig op deze bladzijde houden, zullen we al de **muziekgenres** behandelen.

De laatste keer hebben we gesproken over het « volkslied » dat doorheen de eeuwen in de verschillende landen door het volk gezongen wordt, en waarvan de componisten gewoonlijk onbekend zijn. Deze liederen met volkse en folkloristische inslag zijn ontstaan in de volksmond; ze zijn ons door « overlevering » bewaard gebleven. Sommige werden door beroepsmuzikanten opgetekend terwijl ze hen werden voorgezongen.

De « volksliederen » vormen als dusdanig een tegenstelling met « het lied » waarover wij vandaag willen handelen. Het lied is ontsproten aan de fantasie en geschreven door componisten, die de kunst der « compositieleer » beheersen en daarin een zekere beroemdheid verwierven.

We willen jullie hier geen volledig beeld ophangen van de « Geschiedenis der Muziek » doch achtereenvolgens alle thans bestaande muziekgenres, hetzij van oude, hetzij van moderne oorsprong, even beïchten. We beginnen met de **gezongen** muziek.

Veel méér waarde dan het volkslied heeft « het lied ».

Het « lied » is gewoonlijk langer als het populaire deuntje en heeft een grotere waarde. Het lied kan vrolijk, melancholisch, droevig of dramatisch zijn; het is echter nooit banaal, gemeen of alledaags.

Hij die een lied componeert, kiest zich

Franz Schubert.

eerst een mooie tekst, gewoonlijk een gedicht. Hij schrijft voor ieder woord die muziek, welke hetzelfde gevoel als datgene besloten in het woord, weergeeft.

Het lied is in Duitsland ontstaan. De liederen kunnen uit verscheidene delen samengesteld zijn, doch meestal slechts één met klavierbegeleiding. Soms ook is de begeleiding uitgebouwd en wordt ze door een orkest verzorgd.

Mozart, Beethoven, Schumann en vooral Schubert componeerden wondermooie liederen. Ook in ons land en in Frankrijk hebben beroemde componisten liederen getoonzet. Men noemt ze ook wel « melodieën ».

Enkele componisten brachten een reeks liederen of melodieën samen en bundelden deze onder één titel zoals bv. « De mooie Molenarin » van Schubert. Het is een volledig zangspel van twintig liederen; de « Winterreis » eveneens van Schubert telt vierentwintig liederen.

In Duitsland zijn Schubert en Schumann de beroemdste componisten van het lied, en ook Hugo Wolff, die wel eens vergeten wordt. In Frankrijk : Henri Duparc, Gabriel Fauré, Debussy en Ravel; in Rusland : Moussorgsky en Tchaikowsky.

De grootste van allen is echter de Weense Schubert, die alhoewel hij zo jong stierf, zes honderd vierendertig prachtige liederen toonzette. In de maand Augustus van het jaar 1815 alléén componeerde hij er negenentwintig, en in hetzelfde jaar verschenen er nog honderd zevenendertig.

Dit is de korte geschiedenis van het lied en zijn beroemdste meesters.

RE-MI.

GENOVEVA van BRABANT

Tekst : Lia Timmermans. — Tekeningen : Tonet Timmermans.

De oudste van de twee mannen greep het kind, de andere de bijl.

Benoni lachte tegen de oude man en streelde zijn gezicht; deze, helemaal ontroerd, gaf Benoni...

... terug aan Genoveva en vroeg aan de jonge beul : « Maar indien de gravin nu eens niet schuldig is ? »

Indien gij zweert voor God en zijn Heiligen onschuldig te zijn, zullen wij U laten leven.

Genoveva zwoer het, en kon zo Benoni en zichzelf redden.

Onderaan de keldertrap lag er in de stroom een oud bootje gemeerd...

... en de mannen dachten Genoveva hiermede te laten vluchten.

Als het maar niet te laat was, want zij hoorden Golo reeds de wenteltrap afkomen.

(Wordt voortgezet.)

ALEX DE ONVERSAAGDE

Tekst en tekeningen van J. Martin

Alex, een jonge Gallise staat, werd door de aftrekkende Romeinen in Khorsabad achtergelaten en verraat door de Parthen, die hem de vrijheid teruggeven.

(Wordt voortgezet.)

Onuitgegeven verhaal

DE GOOCHELPRINS

door R. Vercamme

HET publiek van zijn kant zorgde voor het nodige lawaai, om uiting te geven aan zijn voldoening. Elk van mijn toeschouwers zag met leedwezen mijn laatste nummer naderen.

De hele tijd lang juichten ze toe, riepen en schreeuwden, om me de indruk te geven dat ik voor een volle zaal stond.

Nu, dat laatste nummertje stond niet op de aanplakbrieven aangekondigd. Het was mijn verrassing.

— Mijn heren, zei ik tot mijn drievoudig gehoor, om deze toer te doen, heb ik drie mannen nodig. Wie van de aanwezigen wil het podium betreden?

Mijn komische uitnodiging werd door een massaal sukses bekroond : allen stelden zich te mijnen dienste.

De drie toeschouwers stemden er in toe, op het toneel te komen plaats nemen, terwijl ze beloofden niet achterom te zullen kijken. Ieder kreeg een ledig glas.

— Ieder van u zal zijn glas met uitstekende punch gevuld zien, zodra hij er de wens van uitspreekt. Om de vervulling van die wens te vergemakkelijken moesten ze enkele vreemde woorden nazeggen.

Dit was echter slechts boerenbedrog : kwestie van tijd te winnen. Want ondertussen greep er achter hun rug een verandering op zicht plaats.

De tafel waarop ik mijn proefnemingen had gehouden was vervangen door een andere waarop een fijn maal gereed stond. Te midden van de tafel dampte een heerlijke punch.

Grenet, heel in het zwart uitgedost, met een witte das, gewapend met een lepel wakkerde de blauwachtige lamp aan; als mijn metgezellen de wens uitdrukten hun glas met punch gevuld te zien, zei ik tot hen :

— Keert u om, en uw wensen zullen in vervulling gaan!

Mijn drie volgelingen stonden daar met hun mond vol tanden; vlug maakte ik gebruik van hun verbouwereerdheid om hun glazen te vullen.

De muzikanten waren getuige geweest van dit toneel; ik nodigde hen uit ons te komen vervoegen. Waarop ze natuurlijk dadelijk ingingen. Alles werd verbruikt en we brachten wel twee uur door met praten over het genoegen dat die proef ons schonk.

Dank zij de royale vrijgevigheid van de onuitputtelijke punch waren alle gasten geestelijk verheugd. Het scheelde niet veel of ze vielen allen in mekaars armen voordat ze mekaar verlieten.

Colchester was de laatste etape van mijn tournee en ik stond reeds op het punt om weer naar Frankrijk te keren, toen Knowles, de bestuurder van Manchester, omwille van het sukses dat we geoogst hadden in zijn theater, me voorstelde een tournee te ondernemen in Ierland en in Schotland. We schreven toen Juni 1849. Te Parijs gisten nog volop alle politieke ruzietjes. Van schouwburgen gewaagde men er niet meer. Mijn besluit stond weldra vast.

De beroemde goochelaar Robert Houdin heeft een reeks vertoningen gegeven in Engeland. Na een triomfantelijk onthaal in de voornaamste steden van het Verenigd Koninkrijk maakt hij enkele dagen opontkoad te Herford, waar hij minder sukses schijnt te hebben. We vinden hem terug bij het geven van een vertoning voor... drie toeschouwers.

Dat tochtje duurde vier maanden. Tegen einde Oktober betrad ik opnieuw Franse grond.

Onnodig te vertellen met welk oneindig genoegen ik weer optrad voor Frans publiek. Niets is aangenamer dan door zijn eigen landgenoten te worden toegejuicht.

XVIII. — ROME.

Helaas bij het hervatten van mijn voorstellingen merkte ik de verandering die was opgetreden in mijn gezondheidstoestand. Ik was doodop na elk van mijn voorstellingen, ik die ze vroeger spelenderwijze gaf.

De reden daarvan was niet moeilijk om op te sporen. Mijn krachten waren gesloopt door lange nachtwaken; door de voortdurende bekommernissen om de voorstellingen zelf, en meer nog door de mistige atmosfeer van Engeland. Mijn ballingschap had me uitgeput. Een lange rust zou me kunnen opknappen, maar daar kon ik niet aan denken in volle seizoen. Het enige wat ik doen kon, was voorzorgsmaatregelen nemen, en een plaatsvervanger, een leerling voor te bereiden.

Een artist met sympathiek voorkomen, en wiens verstandelijke begaafdheden ik kende, scheen aan de vereiste voorwaarden te voldoen. Hij ging op onze voorstellen in. De toekomstige goochelaar toonde zich trouwens zeer geschikt en zeer ijverig. Op korte tijd was hij er toe in staat mijn proefnemingen voor te bereiden, wat later was hij me behulpzaam bij de administratie van mijn schouwburg; bij de eerste warmte van de Zomer, in 1850, sloot ik niet, zoals ik placht te doen, en ging ik voort met aanplakbrieven te doen uithangen in Parijs. Alleen de naam werd veranderd. Het was nu « Hamilton ».

Gezien zijn korte leertijd kon mijn plaatsvervanger nog niet heel beslagen zijn; toch was het publiek tevreden. Ondertussen genoot ik op het platteland van een lang verhoopte rust.

Einde Januari 1852, toen ik hem in staat oordeelde mijn opvolging waar te nemen, besloot ik hem mijn onderneming over te laten; opdat de zaak echter in de familie zou blijven sloten wij een kontrakt, twee kontrakten juister gezegd. Op één en dezelfde dag werd mijn leerling mijn zwager (ik huwde zijn zuster) en mijn opvolger.

Toch, hoewel ik overgelukkig was eindelijk een rustig leven te kunnen leiden, en me met wetenschappelijke studies te kunnen ophouden, waaraan ik wegens mijn werk geen tijd meer had kunnen aan wijden, toch kreeg ik het niet over mijn hart om zo ineens vaarwel te zeggen aan het theater en zijn bedwelmende suksessen. Ik eindigde dus mijn loopbaan met een triomfantelijke rondreis in Duitsland. Vandaar uit trok ik naar Italië, alwaar ik in de voornaamste steden optrad, om ten slotte in Rome te belanden. De Paus, die over mijn sukses had horen spreken, deed me het genoegen me te vereren met een uitnodiging om een voorstelling te komen geven voor de eerbiedwaardige Kerkdignitarissen.

De vooravond van de voorstelling bevond ik me bij een van de voornaamste horlogemakers van de stad, toen een bediende van Zijn Eminentie de kardinaal van... kwam vragen of het zakuurwerk van zijn meester hersteld was.

— Neen, deze avond slechts, antwoordde de horlogemaker; ik zal de eer en het genoegen hebben ze zelf naar uw meester te dragen.

(Wordt voortgezet.)

Op dezelfde dag werd mijn leerling mijn zwager...

GOED NIEUWS !

In dit nummer loopt ons tekenvervolgverhaal « WESTWAARTS AHOI » ten einde. Volgende Donderdag publiceert KUIFJE een nieuw verhaal : de grote avonturenroman « De Rode Goden ».

Jullie zullen, samen met Pierre de Lursac en pater Ravennes binnendringen in de onbekende gebieden van de Mol-stammen en er met onze twee nieuwe helden geweldige avonturen beleven.

De roman van Jean d'Esme werd bewerkt voor de jeugd met toestemming van de auteur. Het verhaal zal geïllustreerd worden met prachtige waterverftekeningen van onze medewerker Jean-Léon Huens, die jullie reeds kennen onder zijn kunstenaarspseudoniem Husy !

KNUTSEL je mee?

ONTWIKKELING VAN DE PROEVEN

VOOR het ontwikkelen van je papieren moet je nooit gebruik maken van dezelfde ontwikkelaar als die van de films. Houd dus een andere fles klaar. Je zal je wel herinneren, dat je daartoe een grote kom gekocht hebt; zorg er voor genoeg ontwikkelaar te hebben om die kom half te vullen. Je hyposulfide-bad daarentegen (zo mogelijk zuur en hardmakend fixeermiddel) mag hetzelfde zijn, zolang het niet geel wordt; daarvan moet je ook grote hoeveelheid hebben.

In de ontwikkelaar zal het beeld tamelijk vlug verschijnen. Denk er aan het er tijdig uit te halen, zodra de details duidelijk zijn. Haal dan vlug de proef uit het bad, maak ze zuiver door ze in het wasbekken te schudden, want gedurende het overbrengen van de ene kom naar de andere werkt de ontwikkelaar, wiens gevoelige laag gedrenkt werd, voort totdat het zuivermaken beëindigd is. Daarom is het dat je dikwijls proeven hebt die te donker zijn. Zuiver maken gedurende een minuut, laten afdruppen, en in de hyposulfide dompelen, waarin ze minstens tien minuten moeten blijven; na een minuut fixeren mag je de witte lamp ontsteken.

Let er tevens op je handen zuiver te maken nadat je in een ermee in een kom geweest hebt. Blijf er aan je vingeren het minste hyposulfide, dan zullen je vingerafdrukken in het geel op je fotos staan, en dat staat niet mooi...

Tenslotte flink wassen, met lopend water, zo mogelijk, met als bij de films en dan drogen, ofwel plat, voorkant naar boven, op zuivere doeken, ofwel met wasspelden aan een koord.

Het drogen van glanzend papier kan ook bekomen worden door glaceren, wat je met weinig onkosten kan verwezenlijken, door de enige methode in mijn jeugd gekend.

Neem een ruit; zorgvuldig zuiver maken, zo mogelijk met wat ammoniak, om alle vetvlekken te verwijderen. Als ze goed droog is, wat talkpoeder op strooien en lichtjes over wrijven met een propje watte. Leg er dan je proeven op, na het wassen, voorkant naar onder tegen de ruit aan. Met een gummi-rol papier hard tegen de ruit aanduwen, om goed al het water dat er zich nog tussen zou kunnen bevinden te verwijderen; laat dan drogen. Als het helemaal droog is, peuter je met je nagel een hoek los van elke proef, en haal ze dan vlug van de ruit af. Meer dan tien jaar lang heb ik op die manier duizende foto's geglaceerd.

Je kan natuurlijk ook een electrische glaceuse aankopen... Maar je zal nou al wel gemerkt hebben, dat ik er steeds op aangedrongen heb zo weinig mogelijk onkosten te maken, want ik hou jullie voor heuse « liefhebbers ».

Ik kan jullie dan ook aanwijzen, hoe je tegen weinig onkosten je laboratorium-materiaal kan uitbreiden, met vergroters, glaceerders... Schrijf me eerst eens of jullie dat wensen. Indien veel liefhebbers zich daaraan interesseren, dan behandel ik het met veel genoegen een volgende maal.

T Zonnebloem

Autokrouiek

DE renner-automobilist Petro Dusio, heeft in 1946 een verbazingwekkende koerswagen gebouwd : de **Cisitalia D. 46.** Zeer licht (375 Kgr.) kan deze wagen een snelheid van 175 km. per uur bereiken. Sedert 1946 doet de Cisitalia zich opmerken in alle autokoersen. Aangemoedigd door dit sukses, heeft Petro Dusio zijn renwagen omgebouwd in een personenwagen.

Het is de oude Ansaldo-fabrieken dat de constructie van de « Mille-Miglia » voltooid wordt, die op technisch gebied de Cisitalia D. 46 nog overtreft.

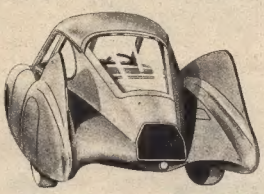

Deze « vleugels » verzekeren de baanvastheid.

Opdat deze wagen een zeer grote snelheid zou kunnen bereiken heeft men ze een vermetele vliegtuigvorm gegeven. De vleugels (spatborden) zijn versmolten in dezelfde kieling en eindigen op twee « afleiders » aangebracht boven ieder achterwiel. Het bestaan van die twee afleiders is noodzakelijk door de grote snelheid welke de « Mille Miglia » kan bereiken.

Wanneer de snelheid van een wagen beneden de 100 km. blijft is de vliegtuigvorm-constructie niet zo belangrijk. Wil men echter sneller gaan, dan moet men ofwel de kracht van de motor verhogen, ofwel de uiterlijke vormen van de wagen verfijnen. Met een snelheid van 150 km. heeft men in de moot gebouwde en lichte Cisitalia de indruk over de baan te vliegen. Het is dank zij de gelukkige uitvinding van die twee afleiders dat de lucht gekanaliseerd wordt. De stabiliteit van de wagen en de vastheid op de baan wordt er door verhoogd.

Het is dank zij haar vorm (de motor heeft slechts 8 P.K.), dat de Mille-Miglia een snelheid van 195 km. kan bereiken, met een verbruik van 13 liter benzine per 100 km. wat een reusachtige vooruitgang betekent. Méér nog, de wagen heeft onberispelijk mooie vormen, ze gelijkt op de Amerikaanse, maar is oneindig veel lichter en fijner. Ook aan comfort werd gedacht ! Vier volwassen personen kunnen gemakkelijk plaats nemen op de met zacht leder overtrokken zetels. De verluchting en akklimatisering van de cabine verzekert Winter en Zomer een aangename temperatuur.

Het stuur is rechts in de wagen geplaatst, zoals in de meeste Italiaanse auto's.

Eigenschappen :

Aantal cylinders : 4.
Normale drijfkracht : 8 P.K.
Aan de remmen : 60 P.K.
Aantal versnellingen : 4.
Totale lengte : 3 m. 40 cm.
Totale breedte : 1 m. 45 cm.
Gewicht : 700 kgr.
Inhoud van benzinetank ; 50 liter.
Max. snelheid : 195 km. per uur.
Verbruik : 13 liter per 100 km.

CISITALIA — « MILLE MIGLIA » — ITALIE

BROEDERLIJKHEID

Vader geeft aan Jan drie pruimen
maar zoals hij immer doet,
laat hij aan zijn zoon begrijpen
dat men altijd delen moet !

« Beste deel van wat wij krijgen
geven wij aan zus of vriend,
't kleinste part zullen wij houden,
dat heeft steeds veel lof verdiend. »

Jantje denkt : « Ik heb begrepen.
'k eet die pruimen... 't is een droom !
'k Geef aan broertje al de stenen,
plant hij die, dat wordt een boom !!! »

JACSTON.

DE STRATO H.22

de avonturen van JO en JETJE DOOR HERGÉ

Ingenieur Legrand heeft de bandieten, die bij hem binnengedrongen waren, op heterdaad betrapt. De schurken moesten de plannen achterlaten.

Enkele weken later.

Het toestel is bijna klaar. Morgen wordt de Strato n. 22 aan een luchtdrukproef onderworpen.

's Anderdaags...

Dit is de proefnemingszaal Binnen enkele ogenblikken worden die reusachtige schroeven in beweging gesteld en daarmee zullen we de weerstand van het toestel kunnen meten. Komt hier maar schuilen!

Jo, heb jij Jokko gezien?

Jokko?... Neen! Ik dacht dat hij bij je was.

?

Alles O.K.! De proef is doorslaggevend. Het apparaat heeft een uitstekend weerstandsvermogen.

Goed dan, leg de schroeven stil...

TCHOEM

? ?

TCHOEM

Mijn arme Jokko! Hoe is hij toch op het idee gekomen daarboven te gaan wandelen?

Arme kleine, hij is haast bevroren!

TCHOEM

Luister: « De eerste proefnemingen met de Strato H.22 welke door de S.A.F.C.A. gebouwd werd, zijn volkomen geslaagd. De eerste proefvlucht wordt Donderdag a.s. ondernomen. »

Indien die proefvlucht slaagt.. Ja, je weet wat dat voor ons betekent!

Maak je niet ongerust! Ze zullen niet slagen!

(Wordt voortgezet.)

HET ZWARTE GOUD

De nieuwe avonturen van Kuifje en Bobbie

De detectieven Janssen en Janssens menen onopgemerkt te blijven aan boord, dank zij hun vermomming. Bobbie heeft echter de aandacht getrokken van een zeer verdacht matroos.

(Wordt voortgezet

Voor de Meisjes

JULLIE weten, lieve vriendinnen, hoeveel zorg en kommer « de mode » de vrouwsenen berokkent en hoe deze zich inspannen om de mode tóch maar te kunnen volgen !

De « New look » danken we aan de fantasie van enkele beroemde Parijse modeontwerpers, daarna kregen we de « Newest-look ». Belden deden stromen inkt vloeien zowel in de Oude- als in de Nieuwe-Wereld. Vandaag spreekt men van een nieuwe formule die nog méér opzien zal baren en het midden houdt tussen « lang » en « nog langer » !

Mrs Roosevelt die, sedert ettelijke jaren aanzien wordt als de « First Lady » van de Verenigde Staten, schijnt de strijd met de nieuwe mode te hebben aangebonden. Het is te Parijs in het Palais Chaillot, waar de U.N.O. thans zetelt dat het gebeurde. De dagbladen publiceerden reeksen fotos van de personaliteiten en op één van deze

fotos bemerkten we Mrs Roosevelt gehuld in een weelderige Chinese mantel.

Het is nog niet zolang geleden dat wij de dochters van het Hemelse Rijk bekeken, met een groot nieuwsgierigheid zelfs. Om aan te tonen hoe zelfstandig en onafhankelijk deze reeds waren, tooiden ze zich met de Europese kiederdracht.

Nu gebeurde precies het tegenovergestelde ! Wie weet zullen we er niet toe komen ons als Chinezenvrouwtjes te kleden ? Men weet nooit ! Het is zeker dat het voorbeeld van Mrs Roosevelt te Parijs, te Londen en te Holiywood, door een aanzienlijke schaar geestdriftige bewonderaars zal gevolgd worden.

Ik vraag me af of deze elegante dames het zó ver zouden drijven hun voeten te folteren door ze in véél te kleine en te nauwe schoentjes te wringen. Deze misvormen de voet heel erg, maar zijn een onbetwistbaar punt van Oosterse schoonheid.

Zouden ze om heelemaal in regel te zijn dan ook zwaluwnestjes en gekonfijte haaienogen smulen ?

★

Nu we toch bij 't snoepgoed beland zijn, wil ik jullie een klein maar fijn receptje geven. « Vrouwen zijn lekkerbekken » wordt er beweerd en ik geloof dat het waar is.

Maar, voor alle zonden is er immers vergiffenis in de hemel en deze zonde is klein ! Wij maken immers geen lekkernijen om ze egoïstisch alleen op te smullen. Neen, we bereiden ze om er onze familie op te vergasten.

Vandaag maken we **karamelpudding** !

Neem hiervoor een potje dat tegen een grote hitte bestand is, dus geen geëmailleerd dat barst op hevig vuur. Doe in een klein pannetje drie soepiepels poedersuiker en laat ze op een zacht vuurtje lichtjes bruin worden. Breek een soepiepel puddingpoeder in een weinig koude melk. Voeg er een halve liter hete melk aan toe, en laat samen koken. Roer vervolgens de karamel in de kokende melk en stort uit in een schotel. Dien koud op. Moest deze lekkernij niet bevallen dan... heb ik me erg vergist !

Veerle

De Geschiedenis der Schoonheid

DE GRIEKSE KUNST

DE Griekse Kunst is gebouwd op de overblijfsels van de beschaving van Kreta en Mukene.

De steden die elkaar gewoonlijk bevochten verenigden zich soms ook, hetzij om de zeeroverij te bekampen, hetzij voor het onderhoud der bedevaartsoorden of om de bedevaarders te beschermen.

De Olympische Spelen ingericht in het jaar 776 vóór Kristus en die om de vier jaar plaats vonden, werden het centrum van éénheid en macht van de Grieken.

Appolo, een marmeren beeldhouwwerk van Polymedes van Argoes. (Begin VIe eeuw vóór J.-Kr.) Sterke Egyptische invloed is goed merkbaar.

Kolonies werden gevestigd langs de Aziatische kust, langs de noordelijke oever van de Zwarte Zee, in het Zuiden van Italië en langsheen de noordkust van de Middellandse Zee (ondermeer te Marseille).

In 490 vóór Kristus overmeesterden de Perzen met Darius aan het hoofd van hun machtig leger, de Grieken van Ionië en ontscheepten niet ver van Athene.

De inwoners van Athene maakten zich klaar voor die Marathon-schok en nog vóór de Spartanen, die hen ter hulp snelden, ter plaatse waren, verpletterden zij de Perzen die de naam hadden onoverwinnelijk te zijn !

Tien jaar later, in 480 vóór Kristus, rukte Xerxes, zoon en opvolger van Darius, naar Athene en plunderde de stad na de beruchte strijd der Thermophylen. Zijn vloot werd echter verslagen bij Salamine. Hij trok zich terug, doch liet één leger in Griekenland achter. Dit werd echter bij Platae verslagen, wat het einde betekende van de **Perzische oorlogen.**

Het is tussen het begin van de VIIe eeuw vóór Kristus en de tweede Perzische oorlog dat de periode der Oude- of Primitieve Griekse Kunst begon.

Uit het marmer dat over heel Griekenland gevonden werd (het eiland Paros is één grote blok marmer) en gemakkelijk te bewerken is, werden de mooie beelden gehouwen en prachtige gebouwen, juwelen van architectuur, opgetrokken.

De Grieken legden in hun kunst heel hun klare geest en al hun ondernemingsdrang. Reeds van in het begin verwezenlijkten zij werken waaruit eenvoud en evenwicht straalden.

De slanke vrouwenfiguren, uit één stuk gebeiteld, en gehuld in een gedrapeerd gewaad, éérst nog ietwat stijf, werden vlug leniger en beweeglijker. Hun schoonheid werd nog verhoogd door de prachtige kleuren. Een raadselachtige glimlach, gelukkig, vredig en schelms tegelijkertijd, bezielde het gelaat. Iets heel nieuws !

Na enkele decaden verfijnden de kunstenaars hun beelden nog meer. Ze beitelden ze zonder armen maar trachtten het lichaam zo juist en zo schoon mogelijk weer te geven.

De grote eeuw was nabij !

Archaisch vrouwenbeeld (VIe eeuw vóór Kristus).

PRINSES ZULIMA

TEKST EN TEKENINGEN VAN SALOMONE

Na een verwoed gevecht hebben de zeerovers van Omar Bey zich meester gemaakt van de stad Dar-es-Giebel en de poorten van het paleis van de kalief opengebroken. Prinses Zulima slaagde er in met haar gezelschapsjuffrouw aan de achtervolgers te ontsnappen.

DE ZEEROVERS HEBBEN WELDRA DE TWEE ON GELUKKIGE MEISJES BEREIKT

BEDROGEN DOOR DE SCHIJN NEMEN DE MANNEN VAN OMAR BEY FATIMA VOOR ZULIMA EN DEZE LAATSTE VOOR DE SJEIK IBN OMAR.

DE TWEE MEISJES WORDEN ONDER SCHERPE BEWAKING NAAR DE NABIGELEGEN KUST GEBRACHT

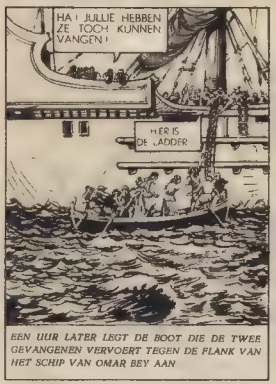

EEN UUR LATER LEGT DE BOOT DIE DE TWEE GEVANGENEN VERVOERT TEGEN DE FLANK VAN HET SCHIP VAN OMAR BEY AAN

DIE DE RIJKE BUIT VAN DE STAD DAR-ES-GIEBEL ONDER ZIJN MANNEN VERDEELT

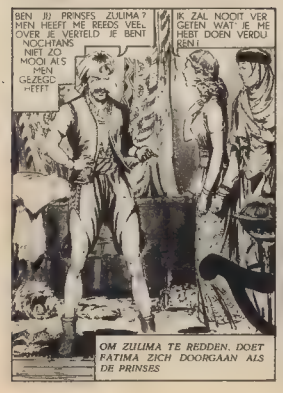

OM ZULIMA TE REDDEN, DOET FATIMA ZICH DOORGAAN ALS DE PRINSES

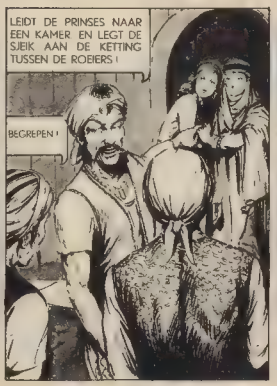

OM ZICH NIET TE VERRADEN ONDERGAAT DE ONGELUKKIGE ZULIMA ZONDER KLAGEN DE WREDE BEHANDELING

(Wordt voortgezet.)

Ik heb hem voor 'n lafaard gescholden

THORSHAVN is niet meer het triestige plekje van voorheen; zijn slijkerige straten zijn in asphaltwegen omgetoverd. Een electrische verlichting vervangt de kaarspitjes. In de bioskoop worden de jongste Amerikaanse films gedraaid, en in de herbergen, vroeger stil en gastvrij, schreeuwt een radio hele dagen lang de laatste mode-deuntjes.

De gesprekken 's avonds, rond de kachels met rode micaruitjes, zijn echter nagenoeg dezelfde gebleven als diegene welke vroeger bij het somber turfvuur werden gevoerd. Men praat nog steeds over de haringvangst, de prijs van de kabeljauw en de lintworm die een plaag is voor de schapen.

Toen ik er weerkeerde, één jaar na de eerste wereldoorlog, was er echter een nieuw thema in de gesprekken geslopen.

— Ken jij Arne Sölger, vroeg men. Hij heeft gediend bij de Engelse Zeemacht. Hij keerde terug met het « Victoria Cross ».

— Het is geen lafaard, die Arne Sölger !

Zij die mij deze geschiedenis vertelden, terwijl ze uit lange Hollandse pijpen rookten, wachtten op de lange vragenreeks welke ik hen daaromtrent zou stellen.

— Wat deed hij dan om zóveel eer te verdienen ?

— Hij enterde vier Duitse sloepen. Hij veranderde zijn eigen trawler in een valstrik voor duikboten, hij kelderde vier duikboten onder meer de beroemde U-29. Waarlijk, die man is niet laf !

Sunnbövaar en Viderö zijn twee punten op de archipel, waar men alles vergeeft, behalve ; vrees !

Wanneer men daar een man om zijn dapperheid eert, zegt men van hem niet dat hij moedig is en dat hij dood noch duivel vreest, maar eenvoudig : « Hij is geen lafaard ! »

De naam Arne Sölger werd een leitmotief, een refrein dat me een oneindig aantal malen werd voorgeschoteld door herbergiers, matrozen, jagers en zelfs door 'n goede,' maar zwijgzame gastvrouw, Ingrid Vaag.

★

De éérste dagen van de « droge weken » waren aangebroken. Het is slechts in deze enkele weken dat het niet regent op de archipel. Een hemel vol zachte tinten hing over uitgestrekte weiden bezaaid met purpere pinksterbloemen.

Omheen de eilanden sloeg de branding niet hoger als het schuim op een kroes Deens bier en vlakbij de haven was het water doorschijnend en klaar als van een alpenmeer.

★

Een Franse paketboot had een honderdtal toeristen aan wal gezet die een lustig leventje leidden in het kleine stadje.

Mevrouw Vaag stelde me voor aan één dezer toeristen, een beminnelijk jong meisje, blond als de zon : « Dit is Mademoiselle Vernet. Ze verteide me een knappe zwemster te zijn, en ik wil het graag geloven; maar dit is toch geen reden om te gaan zwemmen te Gade. Wat denkt u Mr. Holson ? »

Waarom zou ik niet mogen ? vroeg Mejuffrouw Vernet op een toon waarin een uitdaging lag.

— Het water wordt er gevoed door koude bronnen, zij veroorzaken draaikolken, verklaarde Ingrid Vaag

— Dat is zeer juist, beaamde ik.

We draaiden ons met de rug naar het meisje.

— Zij is even twintig, en Française, fluisterde mevrouw Vaag me in het oor, als wou ze haar verontschuldigen

★

Op een boomstronk gezeten volgde ik met een verrekijker de sierlijke bewegingen van juffrouw Vernet in het diepblauwe water.

De omgeving lag bijna geheel verlaten, alléén op het kleine strand lag een grote magere man, gehuld in een besmeurde cape. Hij scheen de slagen van de zwemster te volgen.

Eenskaps werden de bewegingen van het meisje hortend, het was net alsof ze zich verweerde tegen een onzichtbare macht. Eindelijk hief ze de armen op, liet een hartverscheurende kreet en verdween in de diepte.

Ik was bijna een kwartmijl van de plaats van het ongeluk verwijderd, doch de man in de cape slechts op dertig yards. Waarop wachtte hij nog ? Waarop wachtte hij om de ongelukkige te helpen ?

Ik zag hoe hij over het strand liep zonder één poging te doen om hulp te bieden. Ik stormde in looppas vooruit en bereikte het strand juist op het ogenblik dat Claire Vernet aan de oppervlakte verscheen om echter onmiddellijk weer onder te duiken.

De man stond daar, onbeweeglijk, het aangezicht als versteend !

Ik ben een goed zwemmer, aarzelde geen ogenblik en sprong in het water.

Door een buitengewoon geluk slaagde ik er in de zwemster te vatten en behouden op het droge te brengen.

De man stond daar nog steeds en stak ook geen hand uit om ons te helpen Haast gek van woede slingerde ik hem het wreedste scheldwoord van de eilanden naar het hoofd : « *Lafaard !* »

Claire Vernet kwam tot bezinning en begon woorden van dank te stamelen.

— Hou op, schreeuwde ik boos. Wat een dwaasheid zó onvoorzichtig te zijn ! Een gek kind ben je, anders niets !

Dan keerde ik me terug naar de grote man, een nieuwe belediging op de lippen, hij voorkwam deze echter en zei :

Ik ben Arne Sölger !

Door een beweging van zijn schouders gleed de cape op grond

— Een granaat veroorzaakte dit toen ik de U-29 kelderde

Arne Sölger had geen armen '

★

Ik ben nooit meer teruggekeerd op het eiland; doch waar ik ook zwerf (en God weet hoeveel weg ik reeds heb afgelegd) het verwijt volgt me overal. Ik had één der dappersten van de wereld voor lafaard gescholden

Met Pen en Penseel

WANNEER jullie de perspektiefoefeningen een oneindig aantal malen herhaald hebben, kunnen jullie met het *landschap beginnen*.

In 't begin is het best eenvoudig ruwe schetsen te maken van het onderwerp zonder rekening te houden met de details. Tracht evenwicht te scheppen in de *massa* en licht en schaduw juist aan te duiden

Maakt gebruik van alles wat jullie tot nog toe hebben geleerd, de problemen *blijven dezelfde*.

Wanneer jullie merken dat het werkelijk lukt om een onderwerp evenwichtig op papier te brengen, begint dan met de details. Dwaalt niet af van het eigenlijk onderwerp door allerlei nietigheden en verliest het « geheel » niet uit het oog. Bestudeert het luchtperspektief. Licht en lucht zijn inderdaad van het grootste belang. De lucht vereist zuiver werk ! De hemel, zelfs leeg, verdient steeds een bijzondere aandacht en moet in een tint gehouden worden die afsteekt bij de grond.

Wolken vragen eveneens veel zorg en fijnheid zonder overdrijving. Zelfs wanneer ze erg zwaar zijn, is hun kleur nog lichter en doorschijnender als enig ander element. Verdoezelt niets bij gebrek aan vakkennis of door ongeduld Water vraagt, evenals lucht, « zuiver » werk. Kijkt goed of alles er zich ook in weerspiegeld, wel omlijnd is doch donkerder en gedoezeld.

Tekent de bomen niet als een sponzige massa. Denkt aan de studie die we aan de planten hebben gewijd en eerbiedigt het karakter van ieder wezen. Begint met een tak van de boom te schetsen die je op papier wenst te brengen, een struik, het riet of een stuk rots vooraleer het hele terrein te tekenen.

Het is niet nodig vlug te werken, maar wel juist en keurig. Kopieert de reprodukties van landschappen van grote meesters, zij zijn de beste gidsen !

DE AVONTUREN VAN KWIK EN FLUPKE

KWIK WORDT SCHRIJNWERKER

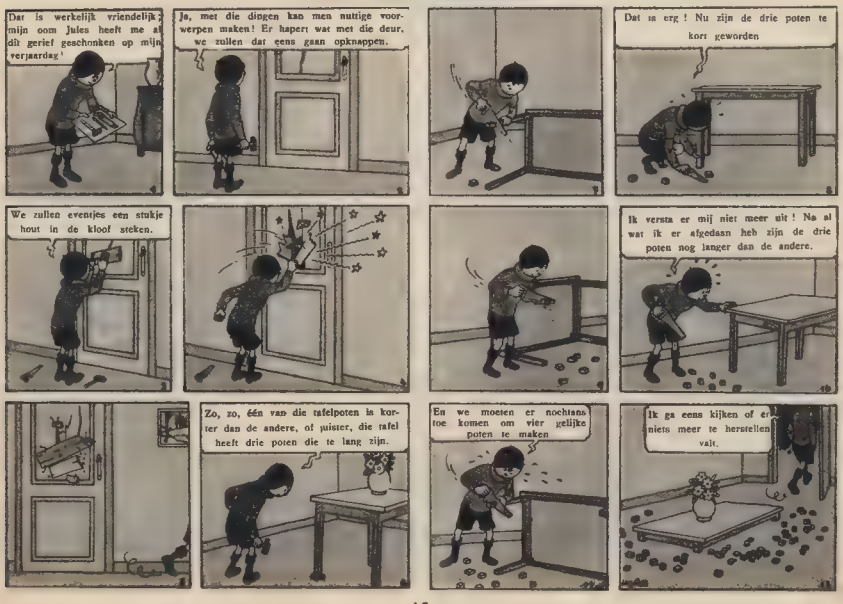

Westwaarts Ahoi!

NAAR "WESTWARD HO!"

Edward voltrekt koppig en ongenadig zijn wraak. Het schip van zijn vijand is tijdens een hevig onweer op de rotsen te pletter geslagen. Don Guzman is verdronken. Edward is blind, getroffen door een geweldige bliksemschicht.

Over het gelaat van Edward komt een vreselijke trek. De hemel straft Don Guzman, maar ook hij ontliep z'n straf niet. Zo is alles goed. Hij richt zich op. Wilt Cary en John Brimblacombe hunnen zich hem te helpen.

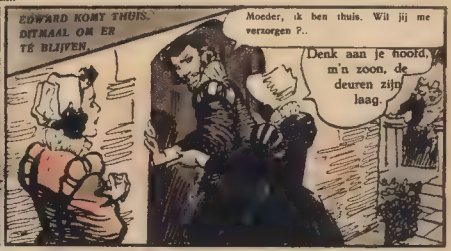

Edward keerde in zijn vaderland terug met vrede in het hart. Mevrouw Leigh ontving hem met tederheid. Ayancanora blijft bij haar, het gezicht stralend van vreugde. Reeds lang heeft ze Edward in stilte lief.

Edward is blind! Hij zal de oceanen niet meer kunnen doorkruisen op zoek naar nieuwe avonturen! Ayancanora kan niet nalaten zich hierom te verheugen, ondanks alles. Op zekere dag geeft ze uiting aan haar gevoelens. Edward begrijpt dan eindelijk hoezeer hij zich aan dat jonge meisje heeft gehecht

Na de dood van Rose Salterne had hij echter besloten nooit te huwen. De oprechte tederheid van Ayancanora brengt dit voornemen aan het wankelen. Aan het oog van Mevrouw Leigh zijn de gevoelens van haar zoon niet ontsnapt. Zij moedigt zijn plan aan. En zo vond Edward Leigh, na vele spannende avonturen, eindelijk zijn levensgeluk.

EINDE.

Op de plaats van het tekenverhaal « Westwaarts Ahoi », dat in dit nummer ten einde loopt, zullen we vanaf volgende Donderdag een boeiende avonturenroman van Jean d'Esme : « DE RODE GODEN » publiceren !

In volle bleed zinken de wagens van de geallieerde patrouilles in het drijfzand. Men ontlaadt ze, men graaft en schuift takken en stammen van palmbomen onder de wielen. Het is gloeiend heet. Eindelijk kan men weer verder. Na een uitputtende duizend kilometer lange tocht geraakt men in 't zicht van de stad Mourzouk. Het wordt een volslagen verrassing. d'Ornano gaat op verkenning en ondervraagt in het Arabisch enkele inboorlingen. Dit gebeurt in de voormiddag van de 11 Januari.

Kapitein Girello, de aanvoerder van het Italiaans garnizoen, vermoedt niet eens welk 'n gevaar zijn post bedreigt. Plots hoort hij motorgeronk dat uit Noordelijke richting nadert. « Dat zijn ongetwijfeld de beloofde Duitse hulptroepen ! » De Italiaan beklimt de toren van de moskee en onderzoekt de horizon. Er is geen twijfel meer mogelijk. Hij gaat zijn « wapenbroeders » opwachten. Hoe wreed heeft hij zich vergist ! Triomfantelijk breken de mannen van Clayton en d'Ornano door.

De Ford van Clayton stopt bruusk en signor Collicchia, de postmeester, die zich per fiets naar het fort begaf, wordt gevangen genomen en in de wagen gehesen. De Italianen hebben nog steeds niets gemerkt. Plots opent de patrouille het vuur. Hals over kop vluchten de garnizoensoldaten in het fort en ze sluiten bliksemsnel de zware metalen poort. Van alle zijden worden de aanvallers nu onder vuur genomen. *(Wordt voortgezet.)*

VOOR OUTER EN HEERD

In het jaar Onzes Heren 1792 waren de Franse revolutionnaire legers de Zuidelijke en Oostelijke Nederlanden binnengevallen; na de slag van Jemappes hadden de troepen van de keizer van Wenen, die ons land bezet hielden, deze provincièn moeten ontruimen. Twee jaar later bevestigden de Fransen hun zege van Jemappes te Fleurus, en zij nestelden zich in onze dorpen en steden, voerden systematisch hun revolutionnaire wetten in en trachtten met alle middelen het Vlaamse geloof, de Vlaamse taal en zeden uit te roeien.

12 Oktober 1798. Het dorp Overmere in het land van Waas staat op stelten. Een dappere dorpeling had geweigerd de zware belasting te betalen die de Fransen hem opgelegd hadden. Een deurwaarder verschijnt voor de woning van de weerspannige boer om zijn huisraad in naam van de « wet » in beslag te nemen en te verkopen. De ambtenaar had de voorzorg genomen zich door enkele Franse gendarmen te laten vergezellen, want hij wist dat de bevolking de vertegenwoordigers van het Franse gezag niet bijster goed gezind was en dat er onweer in de lucht hing.

Het volk stroomt samen voor het bedreigde huis. Aan de bitsige gezichten heeft de deurwaarder dadelijk gezien dat het geen kopers zijn die opdagen. Het duurt niet lang, of er wordt awoe geroepen en de eerste stenen vliegen de Fransen naar het hoofd. De bereden gendarmen willen de opstandige menigte uiteendrijven, maar ze bereiken een averechts resultaat : de razende boerenzonen halen hun jachtgeweren en drijven de deurwachter en zijn beschermers het dorp uit.

Zoiets kunnen de Fransen niet ongestraft laten. Zij zenden een detachement soldaten naar Overmere om de opstokers bij de lurven te vatten en de dorpelingen wat meer respekt bij te brengen voor het Franse gezag en zijn vertegenwoordigers.

De soldaten zijn nog maar nauwelijks uit het weer rustig geworden dorp weggereden, of daar trekken honderden gewapende boerenjongens uit de omliggende dorpen Overmere binnen.

De « vrijheidsboom » die op bevel van de Fransen in alle dorpen en steden van ons land geplaat was, werd onder de luide toejuichingen van de hele bevolking omgehakt, de Franse aanplakbrieven afgerukt en de verzegelde kerkdeuren opengebroken. Voor een bomvolle kerk zingt de uit het « maquis » opgedoken pastoor een plechtig Te Deum.

De boeren wanen zich reeds vrij.

* * *

In een dorp ergens in de Kempen hebben de boeren vernomen wat er te Overmere gebeurd is. Zij aanzien die gebeurtenis als het signaal van de opstand, breken eveneens hun kerk open, hakken hun « vrijheidsboom » om, verjagen de Franse ambtenaren en trekken naar het Te Deum dat door het hele dorp meegezongen wordt, door de openstaande kerkdeuren over het dorpplein galmt en zelfs door de ouden van dagen, die niet mee konden naar de kerk, stilletjes meegemompeld wordt.

Bij het buitenkomen van de kerk blijft de opgewonden menigte samenscholen voor de herberg, tot er plots een jonge kerel roept : « Mannen, daar is Mane van Gansen ! »

Te vierkluw komt een forsige kerel het dorpsplein opgereden. Men heeft hem medegedeeld dat het verzet losgebroken is buiten zijn weten. Voor de herberg springt hij van zijn paard, bindt het met de teugels vast aan een lindeboom en stapt door de menigte, die voor hem uiteenschuift, de herberg binnen waar de vooraanstaanden rond een ronde tafel zitten en overleg plegen. Bij zijn binnenkomen veren ze allen recht.

— Ha! Mane, blij u hier reeds te zien, man! We wachten op u om boden te zenden naar de omliggende dorpen, want het vuur zit aan de lont!

Met kalme woorden drukt van Gansen er zijn spijt over uit dat men er mee begonnen is zonder zijn advies in te winnen. Daarop antwoorden de boeren dat ze na 't vernemen van 't gebeurde in Overmere, hun volgelingen niet meer hebben kunnen bedwingen. Van Gansen zegt niet veel en ziet nu wel in dat men niet meer achteruit kan. Men moet zich klaarmaken om de reaktie van de Fransen af te slaan.

Op het dorpsplein heeft iemand een liedje ingezet dat met overtuiging meegezongen wordt door de boeren.

Een Fransman als hij kwam in de stad
Ons veel beloften deed,
Hy seyd dat men de vryheyd hadd'
Bracht ons gelykheyd mee ;
Maar het was al bedriegerey,
Wy syn in wreede slaverny,
Ik sugt ! seyd Pierlala, sa, sa,
Ik sugt ! seyd Pierlala...

Enkele dagen later worden er in alle Kempise dorpen aanplakbrieven uitgehangen waarin *Al de jongelingen der Requisitie* (Franse conscriptie) *worden verzocht zich zonder uitstel bij het Katholieke leger der Brabanse patrioten te komen vervoegen ten einde het vaderland en voor de godsdienst te vechten tegen de Franse barbaren.*

Enkele dagen later wordt er overal gestreden in Vlaanderen. De Fransen rukken uit om de opstandelingen uiteen te drijven, want de Boerenlegertjes hebben het op de steden en de verbindingswegen van de bezetter gemunt. In Oost- en West-Vlaanderen wordt de weerstand vlug onderdrukt, maar in de Kempen en in Klein Brabant wordt er verwoed gevochten onder le leiding van Rollier, van Gansen, Corbeels, Meulemans en Elen.

De Brigands veroveren Herenthals met een leger van 3.000 man, maar ze moeten de stad ontruimen na verbitterde gevechten, die hen 300 doden kosten. Na de nederlaag van Herenthals trekken de Brigands naar Geel, waar verzamelen wordt geblazen, en de strijdkrachten gereorganiseerd. Van Gansen krijgt het kommando over de 10.000 gewapende boeren en Meulemans wordt stafoverste.

De Franse generaals Latour, Chabert en Jordan rukken met hun voetvolk, ruiterij en geschut van uit Antwerpen, Hasselt en Leuven naar Geel op. Latour die eerst aankomt, wordt teruggeslagen. De Boeren ontruimen Geel en gaan naar Mol en Meerhout waar zij door de artillerie en de cavalerie van Chabert aangevallen worden. De Franse generaal wordt echter ook met zware verliezen teruggeslagen.

Van Meerhout trekken de zegevierende Brigands naar de versterkte stad Diest, maar zoals overal elders ontberen de Boeren ook hier de steun van eigen artillerie. Bij een uitval van het keurkorps der Boeren onder de leiding van van Gansen wordt er een batterij veroverd, maar de dappere Boerenleider wordt gekwetst. Men moet de kanonnen opgeven en zich binnen de muren van de stad terugtrekken. Op een donkere nacht ontruimden de Boeren Diest. Voor de neus van de niets vermoedende Fransen verlaten het hele leger de stad langs een smalle strook grond die door een moeras loopt. Wanneer de Fransen 's anderen daags 's morgens de stad, die het graf van de Boeren moest worden, willen bestormen, zijn de vogels gaan vliegen... Van Diest trekken de Brigands naar Hasselt, waar de laatste slag geleverd wordt.

Men had van Gansen moeten achterlaten in Diest, maar de hoofdman is uit de door de Fransen bezette stad ontsnapt in een mestkar en staat thans weer aan het hoofd van zijn troepen.

Op 5 December 1798 zetten de Sansculotten hun groot offensief in tegen Hasselt. De stadswallen worden door de Franse artillerie gebombardeerd en de poorten bestormd. De overmacht van de vijand is zo groot, dat men niet lang zal kunnen weerstaan aan de belegering. Van Gansen ziet zich gedwongen om de aftocht te doen blazen.

De uittocht van Hasselt wordt noodlottig. Op aanwijzing van een verrader snijdt de Franse ruiterij het wijkend Boerenleger in twee en het wordt een vreselijke slachting.

's Avonds bestaat het Boerenleger niet meer. De overlevenden bevinden zich in krijgsgevangenschap of verbergen zich in de bossen.

Maar men heeft toch niet nutteloos gestreden, want trouwer dan ooit blijven de verslagen en vernederde Boeren gehecht aan Outer en Heerd!

Van alles en nog wat...

WIST JE?

De kracht van de mens.

Wanneer men de geleerden mag geloven, dan kan een normaal en gezond mens dagelijks een kracht ontwikkelen die zou toelaten een gewicht van 100 ton één meter ver te dragen !

Men heeft berekend dat de jaarlijkse arbeid verricht door een doorsnee arbeider gelijk is aan het vervoer van 30 millioen kgr. over een afstand van 300 meter.

Hier nog enkele cijfers die jullie een beeld zullen geven van het werk door mannen en vrouwen welke een beroep uitoefenen gepresteerd :

Een renner doet gemiddeld 24 millioen 750.000 meter per jaar. De politicus, de schrijver, de journalist schrijven ongeveer 5.000 woorden per dag, dat zijn gemiddeld 1.500.000 woorden per jaar. De winkelbediende van een groot station geeft gemiddeld 65.000 reiskaartjes uit per maand. Men kan dus aannemen dat hij, voor zekere lijnen, in de loop van het jaar 750.000 kaartjes uitgeeft, wat beslist een mooi sommetje maakt. Een metser plaatst aan een huis dat in opbouw is 6 tot 800 stenen per dag, d.w.z. 200.000 stenen per jaar. De dactylo die geschriften moet ontcijferen van het een jaar in het ander, aan 40 woorden per minuut, komt aan een totaal van 5.760.000 woorden per jaar, wanneer dit jaar 300 werkdagen telt.

Big-Foot.

Dit is niet alleen de titel van een boek van E. Wallace, maar eveneens de bijnaam van Abraham Lincoln, de beroemde president van de V.S. De presidentiële voeten waren maar eventjes 40 cm. lang !

KRUISWOORDRAADSEL

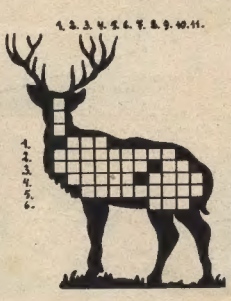

Horizontaal : 1. Maaiersterm. het afgemaaide gedeelte tussen twee zwaden; landmaat, zoveel land als een maaier op een dag kan maaien. - 2. Kijker der onderzeeërs. - 3. Kalender - Muziektoon. - 4. Splijten, kiemen - Titel waarmede men een koning aanspreekt. - 5. Namaken, nadoen, navolgen. - 6. Onheilaanbrengende godin (in de Griekse mythologie).

★

Vertikaal : 1. Klein hert - Vader. - 2. Zuivel. - 3. Behoeftigen, lidmaten. - 4. Jacht- en maangodin. - 5. Snavel, galjoen, voorsteven van een schip. - 6. Indiaans bootje. - 7. Engelse en Amerikaanse uitdrukking voor instemming. - 8. Vorm van staan. - 9. Etterzweer. - 10. Sport van een ladder of trap. - 11. Voegwoord.

Ons welvarend vaderland.

België is maar een klein land wanneer men het op een kaart van Europa tussen al die grote buren schuchter ziet liggen. En nochtans is die kleine staat één der voorspoedigste van ons werelddeel. Een onverwacht bewijs daarvan vond ik in een Frans dokument : de statistiek van de export van onze grote Zuiderbuur. Hier volgt het lijstje dat geldt voor het eerste halfjaar van 1948 (waarde in Franse francs) :

België-Luxemburg	14.562.000.000
Engeland	12.957.000.000
Zwitserland	9.727.000.000
Duitsland	7.978.000.000
Nederland	7.009.000.000
Verenigde Staten	6.013.000.000

Komen achtereenvolgens : Zweden, Noorwegen, Egypte, Libanon, Tchecoslovakije, Argentinië, Italië, Finland, Portugal, Denemarken, Venezuela, en Sovjet-Rusland.

Nieuwe schepen.

De scheepswerven werken op volle kracht aan de uitbreiding van de handelsvloten. Momenteel worden er in het totaal voor 4.021.889 ton schepen gebouwd. In dit getal is de produktie van de Sovjet-Unie niet begrepen. In Duitsland en Japan is er natuurlijk nog geen grote bedrijvigheid te bespeuren op de scheepswerven.

Van het totaal van de in aanbouw zijnde tonnemaat heeft Groot-Brittanië het leeuwenaandeel : 2.243.703 ton. Frankrijk bekomt de tweede plaats, maar slechts met 331.216 ton. Daarop volgen Zweden met 241.898 ton en de Verenigde Staten met 162.072 ton.

37,7 t.h. van de schepen die in Engeland gebouwd worden zijn bestemd voor vreemde landen. In de rij van de klienten van de Britse scheepsbouwers heeft Noorwegen de eerste plaats.

DE GOEDE CHOCOLADE "Côte d'Or" PRESENTEERT JULLIE :

DE WONDERBARE UITVINDING VAN PROFESSOR HYX

Tekst et tekeningen van Paul Cuvelier

(Wordt vervolgd.)

Een groep gevangenen werd door een kommando bevrijd en naar de geheime basis gebracht. De deskundige Bell en Harper maakten deel uit van het gezelschap. Harper heeft zijn vriend kapitein Blake herkend en hem Bell voorgesteld als de man aan wie hij zijn leven verschuldigd is. De kapitein deed de mannen naar hun kwartieren brengen.

HET GEHEIM VAN DE ZWAARDVIS

(Tekst en tekeningen van Edgar-P. JACOBS)

(Wordt voortgezet.)